

SONGBOOK
of the best
DETECTIVE ACADEMY

Čeložnice 2013

HYMNA

V táboře v Čeložnici máme čest být
chceš-li být detektivem musíš k nám jít
máme tu akademii detektivní
dokážeme řešit i nejtěžší zločiny.

Jak ve slabikáři si čteme v důkazech
to znamená že každý zločinec má pech
ať je stopa zločinu sebenejmenší
náš elitní útvar vždycky všechno vyřeší.

Můžou na nás být pyšní Sherlock s Watsónem
může nám padouch hrozit svým "kanónem"
že bychom zklamali tak to se nekoná
jsme bezpochyby ti nejlepší strážci zákona!

SLAVÍCI Z MADRIDU

Ami E Ami

Nebe je modrý a zlatý, bílá je sluneční záře,
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Ref: **Dmi** Žízeň je veliká, **Ami** život mi utíká,
E nechte mě příjemně **Ami** snít,
Dmi ve stínu pod fíky **Ami** poslouchat slavíky,
E zpívat si s nima a **Ami** pít.

Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

Ref: Žízeň je veliká...

Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada
stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína. :

Ref: Žízeň je veliká...

Cesta je **Ami** prach a **G** šterk a **Dmi** udusaná
Ami hlína

C a šedé **F** šmouhy **G7** kreslí do vla **C**sů
a z hvězdných **Dmi** drah má **G** šperk co **C**
kamením

se **Emi** spíná **Ami** a pířka **G** touhy z **Emi** kříděl
pega **Ami**sů.

Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
a z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma,
dvě křehké snítky rudých gladiol.

Ref:

G Seržante písek je bílý jak paže Daniely

Ami počkejte chvíli mé oči uviděly

G tu strašne dávnou vteřinu zapomnění

Ami Seržante mávnou **G7** a budem zasvěceni

C Morituri te salutant **E** morituri te salutant...

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídla holubí a marš mi hrál
zvuk děl, co uklidnění skýtá,
a zvedá chmýří které zahubí.

Cesta je tér a prach a udusaná hlína
mosazná včelka od vlkodlaka
rezavý kvér, můj prach a sto let stará špína
a děsně velká bíla oblaka...

PRODAVAČ

C Pojdte všichni dovnitř, pozvěte si všechny známé,
my vám dobrou radu dáme, neboť právě otvíráme,
prodáváme, vyděláváme, co kdo chcete, tak to máme,
co nemáme objednáme, všechno známe, všechno víme,
poradíme, posloužíme.

C Stál krámk v naší ulici, v něm **F** párky, buřty s hořčicí
a **G7** bonbóny a sýr a sladký **C** mák.

Tam **C** chodíval jsem potají, tak **F** jak to kluci dělají

a **G** ochutnával od okurek **C** lák

a **F** pro mou duši nevinnou pan **C** vedoucí byl hrdinou,

když **D7** po obědě začal prodá **G** vat.

Měl **C** jazyk mrštný jako bič a **F** já byl z něho celý pryč a

G toužil jsem se prodavačem **C** stát.

Ref.

C Pět deka, deset deka, dvacet deka, třicet deka,

F kilo chleba, kilo cukru, jeden rohlík, jedna veka,

G všechno máme, co kdo chcete,

obchod kvete, jen si račte **C** říct.

Čtyři kila, deset kilo, dvacet kilo, třicet kilo,
navážíme, zabalíme, klaníme se, to by bylo,
prosím pěkně, mohu nechat o jedenáct deka víc.

Já nezapomněl na svůj cíl a záhy jsem se vyučil
a moh být ze mě prodavačů král.
Jenomže, jak běžel čas, náhle zaslechl jsem hudby hlas
a znenadání na jevišti stál.

I když nejsem králem zpěváků, teď zpívám s partou
Fešáků
a nikdo vlastně neví, co jsem zač.
Mě potlesk hřeje do uší a mnohý divák netuší,
že mu vlastně zpívá prodavač.

Ref:

Pět deka, deset deka ..

Vím, že se život rozletí a sním o konci století,
kdy nikdo neví, co je chvat a shon
a dětem líčí babička, jak vypadala elpíčka
a co byl vlastně starý gramofon.

I kdyby v roce dva tisíce byla veta po muzice,
obchod je věc stále kvetoucí.
Už se vidím, je to krása, ve výloze nápis hlásá:
MICHAL TUČNÝ - odpovědný vedoucí.

Ref. Pět deka, deset deka

ZAFÚKANÉ

**Ami, A2, Ami, A2, Ami, A2, Ami, A2,
F, F, F, F, Ami, A2, Ami, A2**

Ami Větr sněh **A2** zanésl **Ami** z hor do **A2** polí,
Ami já idu **C** přes kopce, **G** přes údolí **Ami** ,
C idu k tvej **G** dědině zatúla **C**nej,
F cestičky **C** sněhem sú **E** zafúkané. **Ami**
F7maj Ami E4sus

Ref.: **Ami** Zafúkané **C** , **G** zafúkané **C**
F kolem mňa **C** všecko je **Dmi** zafúkané **E**
Ami Zafúkané **C** , **G** zafúkané **C**
F kolem mňa **C** všecko je **E** zafúkané **Ami**
Emi, D, G, H7, Emi, D, G, H7, Emi

Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

R: /: Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané. :/

Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

R.: /: Zafúkané, zafúkané, mé stopy k tobě sú zafúkané. :/

Emi, D, G, H7, Emi, D, G, H7, Emi

FERDA JEDE NA KOLE

D Spadlo prase do strouhy, **A** jak široký tak dlouhý,

D Ferda jede na kole, **A** Ferda jede **D** pryč.

D Koho by to napadlo, **A** že by prase upadlo,

D Ferda jede na kole, **A** veze na něm **D** rýč.

Svalilo se s heknutím, zakvičelo leknutím,

Ferda jede na kole, Ferda jede pryč.

Prase to je těžký, zvlášť, když spadne z vejšky,

Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

Kdo to prase postaví, když je strašně špinavý,

Ferda jede na kole, Ferda jede pryč.

Postaví ho zase, ňáký jiný prase,

Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

Až to prase bude stát, můžem se ho otázat,

Ferda jede na kole, Ferda jede pryč.

Co se vlastně semlelo, že se prase skácelo,

Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

Prase, to nic neřeklo, kviklo a pak uteklo,

Ferda jede na kole, Ferda jede pryč.

Tím pádem je prakticky, ztracené už navždycky,

Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

No a nyní závěrem, k hlavnímu se doberem,
 Ferda jede na kole, Ferda jede pryč.
 Není těžký do louže, spadnout a to protože,
 Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

HUSLIČKY

(Vlasta Redl)

A
D A Hmi
F[#]mi E

1. [: Čí že ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal :]

Hmi⁷
A D Hmi
E
A D Hmi
F[#]mi

E

na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha?

Hmi F[#]mi E

2. [: A kdože tu trávku tak zvalal, aj modré fialy, :]
 [: že ste, husličky, samé :] na světě zostaly?

3. [: A který tu muzikant usnul a co sa mu prišlo zdát, :]
 [: co sa mu enem zdálo, :] že už vjac nechtěl hrát?

4. [: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :]
 [: až sa tá bude trápit, :] která ho nechtěla.

F#mi (recitativ)

*Na dnešek jsem měl divnej sen, slunce pánilo a před
salonem*

stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání.

*Uprostřed šibenice z hrubých klád šerifův pomocník
sejmul z hlavy odsouzenci kápi a dav zašuměl
překvapením...*

*i já jsem zašuměl překvapením - ten odsouzenec jsem
byl já*

a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

Pověste ho **Emi** vejš, ať se houpá,

pověste ho **G** vejš, ať má **D** dost.

Pověste ho **Ami** vejš, ať se **Emi** houpá,

že tu **D** byl nezvanej **Emi** host.

Pověste ho, že byl jinej,

že tu s námi dejchal stejnej vzduch.

Pověste ho, že byl línej

a tak trochu dobrodruh.

Pověste ho za El Passo,

za Snídani v trávě a Lodní zvon.

Za to že neoplýval krásou,

že měl **C** country rád, že se **H** uměl smát i **Emi** vám.

Ref: Nad hla**G**vou mi slunce **D** pálí
konec **Ami** můj nic neod**G**dá**D**lí,
do svých **G** snů se dívám z **D** dáli.
A do **Ami** uší mi stále zní tahle **H** moje píseň
poslední

Pověste ho **Emi** vejš, ať se houpá,
pověste ho **G** vejš, ať má **D** dost.
Pověste ho **Ami** vejš, ať se **Emi** houpá,
že tu **D** byl nezvanej **Emi** host.

Pověste ho za tu banku,
v který zruinoval svůj vklad.
Za to že nikdy nevydržel
na jednom místě stát.

Ref: Nad hlavou...
Pověste ho vejš ...

Pověste ho za tu jistou,
který nesplnil svůj slib.
že byl zarputilým optimistou
a tak dělal spoustu chyb.

Pověste ho, ze se koukal,
ze hodně jed a hodně pil.
ze dal přednost jarním loukám
a pak se usadil a pak se oženil
a žil.

Pověste ho vejš ...

Ami Dmi G C F Dmi E

Ami Píšu ti proto, že mě **D** trápí spousta věcí
A jen **G** prázdný cesty domů
A to **C** věčný přemejšlení k tomu
F Trápí mě pět ranních **Dmi** probuzení v týdnu
A to **E** pořád není všechno... **E7 E**

Ami Trápí mě, že mě lidi **D** nechápou
A že se **G** drží své **C** kolejí
A kolem **F** jakoby nic, a kolem **Dmi** jakoby nic
Jenom **E** prochází se... **E7 E**

REF:

Ami Dvě lodě na vodě, dvě **D** ryby pod hladinou
Při své **G** cestě za vidinou snad **C** dobrý lidi nezahyn^{**F**}ou
Mám jenom jediný **Dmi** přání
Nikdy **E** neskončit na dně... **E7 E**

Ami Dvě lodě na vodě, dvě **D** ryby pod hladinou
Při své **G** cestě za vidinou snad **C** dobrý lidi nezahyn^{**F**}ou
Mám jenom jediný **Dmi** přání

Nikdy **E** neskončit špatně... **E7 E**

Ami Píšu to Tobě, ty snad **D** tušíš oč tu běží
Proč na **G** vyhlídkový věži stojím **C** s rozumem v koncích
F s životem na startovní **Dmi** čáře,
kolem ty **E** nechápavý tváře... **E7 E**

Ami Píšu ti, protože mi **D** schází Tvoje síla
A tvý **G** pastelový oči, mám **C** trochu strach, že svět se
rychle **F** točí
A že když neses **Dmi** kočím a nezlámu si kosti
E Jako bych tu nebyl, **E7 E** debil...

REF: **Ami** Dvě lodě na vodě...

Ami Píšu ti o tom, že mě **D** děsí tisíc věcí
Jako **G** pocit ježka v kleci
Jako, **C** promiň mi ten výraz, byl jsem **F** pod obraz
Ale zůstaňme přá **Dmi** telé, vždyť se nic **E** nezměnilo... **E7**
E

Ami Jsem hadr na podlahu, **D** jsem pára nad kotlem
G Mám jenom marnou snahu **C** a jeden velkej sen
F Ale nic převratnýho **Dmi** není ve mně, není **E** ve mně
ukrytýho... **E7**

REF: **Ami** Dvě lodě na vodě...

Ami Je první květen a **D** v parku tolik lásky
G Voní to létem a sluncem a **C** spoustou hezkejch
okamžiků
F Dmi E E7 E

Ami Utíkám před Tebou na **D** tramvaj
Pro **G** obálku, známku, **C** schránku a černej **F** čaj
To aby lépe se mi **Dmi** přemýšlelo
Abych **E** věděl, co psát... **E7 E**

REF: **Ami** Dvě lodě na vodě...

KRŮČEK PO KRŮČKU

Krůček po krůčku do světa kráčím. **C G Ami F**

Sama a zvesela svůj krámeček tlačím.

Krůček po krůčku, ó můj ty světe **F C Ami G**

hrníčky, talířky, prodám co chcete. **C G Ami F**

Krůček po krůčku do světa kráčím.

Sám a zvesela, snad na to stačím.

Krůček po krůčku, ó můj ty světe, **F C Ami G**

nejistý, ale odvážný, jsem v každé větě. **C G Ami**

F

C Ami Co mě dnes potká?

C G V budoucnost hledím.

C Ami Jsem zvědavá holka.

C G A já kluk co neví!

F A B C**(D Fis G A nebo C E F G)**

Je **F** den. Tak **A** pojd' Marie ven.

Budeme **B** žít. A házet **C** šutry do oken.

Je **F** dva. Necháme **A** doma trucovat.

Když **B** nechtějí - nemusí. **C** Nebudem se vnucovat.

Jémine. **F** Všechno **A** zlý jednou pomine.

Tak **B** Marie. **C** Co ti je?

Všemocné jsou loutkařovy prsty.

Ať jsou tenký nebo tlustý občas přetrhají nit.

A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý.

Pořád s tváří optimisty listy v žití obracet.

Je to jed. Mazat si kolem huby med.

A neslyšet - jak se ti bortí svět.

Marie. Kdo přežívá nežije - tak ádijé.

Marie. Už zase máš (k)tulení sklony.

Jako loni slyším kostelní zvony znít.

A to mě zabije. A to mě zabije.

A to mě zabije. Jistojistě.

REF: Já **F** mám Marie **A** rád, když má **B** moje bytí **C** spád.

Býti **F** věčně na cestách **A** a k ránu **B** spícím plícím

C život vdechovat. **F** Nechtěj mě milovat.

A Nechtěj mě milovat. **B** Nechtěj mě milovat. **C**

Já **F** mám Marie **A** rád, když má **B** moje bytí **C** spád.

Býti **F** věčně na cestách **A** a k ránu **B** spícím plícím

C život vdechovat.

Copak nemůže být, mezi ženou a mužem,
přátelství - kde není nikdo nic dlužen.

Prostě jen prosté spříznění duší,
aniž by kdokoli cokoli tušil... (na na na)

REF: Já **F** mám Marie **A** rád...

BUCHET JE SPOUSTA

On:

C Z pekárny světa kraj za **F** láskou **G** svou
C nejednu **F** překonal jsem **Ami** vůli **G** zlou
Dmi a moje **G** princezna - **Emi** ta jistě **Ami** rozezná
F že ji mám **G** vážně **(C)** rád.

Ona:

A v jeho blízkosti se náhle zdá
že létat v oblacích se málem dá
dát ruku na ruku - netřeba záruku
jeho se přece nelze vůbec bát

C Oslava veliká ať **F** už se chystá **G**
Emi bucheta je **Ami** spousta, **Dmi** lahodná **G** sousta
C ať naše láska je vždy **F** stejně čistá **G**
a **F** pevná jako **G** brány **C** trám

On:

Hezká jak obrázek a zábavná
a pýchu princezen tak málo zná
vyrostla v dostatku - jak holka ze statku
umí za práci brát

Ona:

Konečně kluk co o mě zájem má
přitažlivost je jistě vzájemná (a teď oba)
a srdce z rubínu - má barvu po vínu
starý král novému vždy má jej dát

Oba:

Ta naše dvojice je překvapivá
a dle všech známek pekárna - zámek
je trasa která někdy krátce trvá
a já ji dobře lásko znám

Oslava veliká ať už se chystá
a buchet je spousta, lahodná sousta
ať naše láska je vždy stejně čistá
a pevná jako brány trám

REBELKA – Kdy vzlétnu já

C Vítr mě zná a láká a co dál se slunce **Ami** ptá
Hvězdy **C** znaj duši mou a **F** zvou mě **C** otázkou,
kdy vzlétnu **F** já, **G** kdy vzlétnu **C** já

Ref: Má se to **F** stát nechci žít jak sváza**C**ná

Kdo mě má **Ami** rád bude **Emi** hádat v čem jsem **G**

svá

Má duše chce **Ami** víc jsem **F** rebelka posedlá,
jedním velkým **F** snem **G** kdy vzlétnu **C** já

Mezihra: OOOOO... **F, C, G, Ami F C G** 2x

V závětrí stůj mi říká nejistý strach, ten mé sny vzdá.
Na srdce dám, to líp ví kdy přijde čas,
kdy vzlétnout mám kdy vzlétnout mám.

Ref: Má se to stát...

Budu **Ami** lítat si **F** bez hranic **C** okouzle **G** ná,
a **Ami** potká mě **F** všechno co **C** svět pro mě **G** má,
a **Ami** dá, **F** svět pro mě **G** má a **Ami** dá **F** tebe mi **G** dá.
C

Ref: Má se to stát nechci žít jak svázaná.

Ty mě máš rád můžeš hádat v čem jsem svá.
Má duše chce víc jsem rebelka posedlá,
tímhle velký dnem s tebou vzlétnu já.

Dohra: OOOOO... **F C G Ami F C G C F C G Ami F C G ... C**

ZRCADLO

Ref.: C Tam-tam, G ta-da-da-C dam-dam,
ta-G da-da-da-C dam-dam, ta-G da-da-da-C dam. G

1. C Na svůj G obraz se C dívám G, C soudím, G že ránu
C mám G,

C píseň G o tváři C zpívám a jak G se tak C dívám,
už G se nepo C znám.

F Já-á-á-á už dvanáct C dní svůj obraz G nevšední,
sleduji F po ránu, stojí to G za, no za ránu. Ref.: C

2. Nad svým obrazem zoufám, slzy ve vočích mám,
chvíli si rozbít ho troufám a chvíli zas doufám, že kazí ho
rám.

Dá-á-ám si kafe do jedu a klapky na oči,
a nohy do ledu, snad se to o-, no otočí. Ref.:

3. Nad svým obrazem zoufám, slzy ve vočích mám,
chvíli si rozbít ho troufám a chvíli zas doufám, že kazí ho
rám.

Já-á-á-á sním doma o tváři, co dívkam zazáří,
a nechci zrcadlo, teď mě to po, no popadlo. Ref.:

Jméno:

Pokřik: